

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

2. søndag i påsketiden - 27. april 2014

Prekentekest: Joh 21, 1-14

Lesetekst I: Jes 43,10–13 eller Apg 1,1-5

Lesetekst II: 1 Kor 15, 12-21

En levende og omsorgsfull frelser

Jesus hadde tidligere fortalt disiplene at han ville møte dem i Galilea (Matt 28,7). Dette gikk i oppfyllelse da han møtte dem ved Tiberiassjøen, ofte kalt Gennesaretsjøen eller Galilea-sjøen (6,1). Han åpenbarte seg for dem. Han viste seg fram i sin herlighet og manifesterte seg selv som den oppstandne. Vi får en god forklaring på dette i Apg 1,3 der det fremgår at Jesus i de 40 dagene mellom sin oppstandelse og himmelfart, framstilte seg levende med mange beviser. Vår tekst fra Joh 21 er den lengste beskrivelsen vi har av en slik åpenbaring av Jesus i Galilea.

Usikre disipler

Johannes nevner i vers 14 at dette var tredje gangen Jesus åpenbarte seg. Vi vet at Jesus åpenbarte seg flere ganger, men spesielt for disiplene var dette tredje gang. De to foregående tilfellene er beskrevet i 20,19 og 26. Det var syv av disiplene som var ute og fisket. To av dem vet vi ikke hvem var. Flere av disse var fiskere. Det er likheter mellom denne hendelsen og den som er beskrevet i Luk 5 da Jesus kalte disiplene etter at de hadde fisket hele natten uten å få noe. På Jesu befaling kastet de garnene igjen og fikk en stor fangst. Enkelte har foreslått at det dreier seg om den samme hendelsen og at den ene bygger på den andre. Det er ingen gode grunner til å anta at det er slik, noe Leon Morris viser ganske tydelig i sin Johannes-kommentar.

Var disiplene ulydige da de dro ut på fisketur? Hadde de sviktet kallet fra Jesus til å være menneskefiskere? Teksten gir oss ikke grunnlag for å anta noe slikt. Det var ikke nødvendigvis noe galt i å praktisere det som hadde vært yrket deres. En kan sammenligne med apostelen Paulus som hele tiden var bevisst på dette at han praktiserte yrket sitt samtidig som han var en apostel og misjonær (Apg 18,3). Likevel er det ikke til å komme forbi at dette kan være et uttrykk for den forvirringen og usikkerheten vi merker hos disiplene etter at Jesus var borte. Han hadde riktignok allerede vist seg for dem to ganger, men fortsatt var nok disiplene i tvil om hvordan de skulle tolke det som var skjedd, og de var usikre på veien videre. Da var det ikke unaturlig å ty til noe de hadde erfaring med fra tidligere. Peter ser fortsatt ut til å være den som fører an i disippelflokken.

Oppstandelsen er troverdig

Denne teksten, sammen med lesetekstene, gir en god anledning til å understreke oppstandelsen som en realitet. Jesus brukte tiden mellom oppstandelsen og himmelfarten godt. Det var viktig for ham å vise seg, slik at mange fikk bekreftet at han faktisk var stått opp. Viktigheten av oppstandelsen som historisk hendelse er sterkt understreket i 1 Kor 15,

12-20. Er ikke Kristus oppstått, har vi en unyttig tro, og er de «ynkverdige» av alle mennesker. «Men nå er Kristus reist opp fra de døde og er blitt førstegrøden av dem som er sovnet inn» vers 20. For oss som fortsatt stoler på at dette er et troverdig og historisk budskap, er det viktig å understreke betydningen og historisiteten av Jesu oppstandelse. Vi bør ikke la sjansen gå fra oss til å preke om dette denne søndagen!

På Mesterens ordre

Det var en lite rasjonell beskjed Jesus gav disiplene. Sjansene for å få mye fisk ved å kaste garnet på en spesiell side av båten, var svært små, og disiplene visste det. Likevel gjorde de som Jesus sa før de hadde skjønnet hvem det var som bad dem om å gjøre dette. I det de trekker opp den store fangsten, går det opp for Johannes (den disippelen som Jesus elsket) at dette faktisk er Herren. Forrige gang dette skjedde (Lukas 5) utbrøt Peter: «På ditt ord vil jeg kaste ut garnene». Nå får de igjen bevitnet at det å handle på Mesterens ordre, gir resultater. Det er høyst sannsynlig at tankene gikk til den gangen han kalte dem til å bli menneskefiskere. På en sterk måte blir dette kallet gjentatt ved dette.

Tallet 153 kan være et antall som angir det totale antall fiskeslag som en kjente til. Det er altomfattende det som Jesus gjør, og slik blir hans manifestasjon enda sterkere understreket for disiplene. Han som er Herre over liv og død, er også mektig til å gi sine disipler det de trenger dersom de handler på hans ord. Kanskje flere av oss trenger en påminnelse om dette i vår hverdag? Midt i vår rasjonalitet og effektivitet må vi lytte etter Jesu stemme. Gjennom Bibelens ord – gjennom sin Ånd - ønsker han å tale til oss – å vise seg for oss. La oss lytte og handle!

Jesu omsorg for sine

«Kom og få dere morgenmat!» Vers 12. Omsorgen som Jesus viser disiplene, er konkret og praktisk. Han vet at de er sultne etter å ha jobbet hele natten. Kanskje disiplene ville forventet å bli irettesatt for å ha tatt opp sitt gamle yrke? Det vet vi ikke sikkert. Det vi vet, er at Jesus igjen dekker behovene til disse syv disiplene. Han lar dem få fisk, han tenner et lite bål (kullild) og han tilbereder maten for dem. Jesus brukte altså denne dyrebare tiden mellom oppstandelse og himmelfart til noe så enkelt og jordnært som å vise omsorg for disiplene med å gi dem frokost. Hele denne hendelsen viser oss at Jesus er den som dekker alle menneskenes behov. Han er oppstått, er blitt gitt all makt i himmelen og på jorden. Han frelser menneskene fra synd og død. Og han har omsorg for vårt daglige ve og vel. La oss minne hverandre om dette denne søndagen.

Øyvind Aasland

Misjonær i øst-Afrika. Nå generalsekretær i Norsk Luthersk Misjonssamband.

oasland@nlm.no